

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203461
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:8722203461.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, v exekučnej veci v prospech oprávneného: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., toho času bytom E. XX, F., v konaní zastúpený: JUDr. Ján Garaj, MBA, advokát, so sídlom Partizánska 17/5, Tatranská Štrba, proti povinnej: G. H. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, I., v konaní zastúpená: Kreston Slovakia Legal, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava – mestská časť Ružinov, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: G. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, za účasti Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 21Em/1/2022-241 zo dňa 19.06.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4CoPno/3/2022 zo dňa 11.10.2022 (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou § 370 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ust. § 3 ods. 1, 2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že maloleté dieťa (2 roky a 3 mesiace) pochádza z manželstva rodičov, t. j. oprávneného a povinnej, ktoré toho času (slovenským súdom) nebolo rozvedené (pričom prípadné rozvodové, resp. iné vo veci starostlivosti o maloleté dieťa vydané rozhodnutie ukrajinského súdu nebolo uznané). Exekučným titulom v tomto konaní je uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4CoPno/3/2022 zo dňa 11.10.2022, právoplatné dňa 17.10.2022, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie v znení: Otec je oprávnený sa stretávať s maloletou G. za prítomnosti matky maloletej a v mieste bydliska matky: každú stredu v čase od 16:30 hod. do 18:30 hod., v každom párnom týždni kalendárneho roka vždy v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod., v každom párnom týždni kalendárneho roka vždy v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. Matka je povinná maloletú G. na styk s otcom riadne pripraviť. Matka je povinná oznámiť otcovi každú zmenu jej bydliska maloletej G..

4. Dôvodil, že úlohou súdu v tomto konaní o výkon súdneho rozhodnutia nie je skúmanie príčin rozpadu manželstva rodičov maloletého dieťaťa, ani správanie sa toho ktorého rodiča pred nariadením

neodkladného opatrenia Krajským súdom v Prešove. Napriek tomu však súd v tejto súvislosti poznamenal, že je nepochybné, že po opustení spoločnej domácnosti povinnou, oprávnený sa aktívne snažil riešiť vzniknutú situáciu a využil všetky právnym poriadkom garantované prostriedky k tomu, aby mohol realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, s ktorým nemal možnosť pravidelne sa stretávať a podieľať sa akýmkoľvek spôsobom na jeho výchove. Navyše sa povinná bez súhlasu oprávneného rozhodla presťahovať s maloletým dieťaťom z východného Slovenska do mesta I., čím porušila rodičovské práva oprávneného, ktorý mal (a naďalej má) právo v rovnakom rozsahu ako matka podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, rozhodovať o podstatných otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa (teda aj o mieste bydliska maloletého dieťaťa), zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok. Vzájomný partnerský konflikt, negatívne emócie voči rodičovi nemôžu byť dôvodom na svojvoľné vylúčenie zo života maloletého dieťaťa rodiča, ktorý nevykonáva osobnú starostlivosť o dieťa.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že styk oprávneného s maloletým dieťaťom sa nerealizuje, pričom na situácii, aká je v súvislosti s (ne)realizáciou styku oprávneného s maloletým dieťaťom podľa exekučného titulu, má podstatný podiel svojim prístupom (v čase po podaní návrhu na výkon rozhodnutia), práve samotný oprávnený, ktorý sa pravidelne nedostavuje v súdom určených časoch do bydliska povinnej a maloletého dieťaťa a nedožaduje sa styku. Napriek tomu, že v podanom návrhu tvrdil, že sa pravidelne a vzorne v súdom ustanovenom intervale styku s maloletým dieťaťom domáha, na pojednávaní nevedel uviesť ani len presný mesiac, kedy sa do miesta bydliska povinnej dostavil (uviedol, že v mieste bydliska povinnej bol asi pred dvomi alebo tromi mesiacmi, v marci alebo apríli tohto roka). Podľa tvrdení povinnej, oprávnený nenavštívil maloleté dieťa ani v deň jeho narodenín, hoci mal v ten deň podľa exekučného titulu možnosť styku s maloletým dieťaťom. V tomto smere súd zdôraznil, že oprávnený necestuje za maloletým dieťaťom do miesta bydliska povinnej z adresy jeho trvalého pobytu, ale z F., kam sa podľa jeho tvrdenia presťahoval z dôvodu, aby bol bližšie k maloletému dieťaťu. Vzdialenosť bydlísk rodičov je malá, podľa verejne dostupných údajov približne 23,4 km. Oprávnený svoju pasivitu odôvodnil tým, že mu nie je známa presná adresa povinnej, pričom tá sa zatajuje, nemá na zvončeku vypísané meno a nereagovala ani na klopanie príslušníkov Policajného zboru. Tieto tvrdenia oprávneného súd v tomto štádiu konania považoval za účelové. Už v samotnom návrhu na výkon súdneho rozhodnutia oprávnený uviedol adresu povinnej, a to G. XX, I.. Na uvedenej adrese sa aj v súčasnosti povinná s maloletým dieťaťom fakticky zdržiava a má tam aj zriadený trvalý pobyt. Povinná dňa 23.05.2022 oznámila Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad svoj zámer presťahovať sa do mesta I., pričom oprávnený dňa 07.06.2022 nahlásil na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, že sa bojí, že jeho dieťa je ohrozené, a preto bolo vykonané orgánom sociálnoprávnej ochrany detí šetrenie v domácnosti povinnej, teda oprávnený už dávno pred podaním tohto návrhu mal vedomosť o bydlisku povinnej a maloletého dieťaťa. Súd poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. 14Em/10/2022-45 zo dňa 14.12.2022, ktorým bola prenesená miestna príslušnosť, a v ktorom sa konštatuje, že povinná žila a dodnes žije s maloletým dieťaťom v I., a to od mája 2022. Ďalej poukázal aj na uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede zo dňa 30.11.2022, ČVS: ORP-697/1-VYS-DS-2022, v odôvodnení ktorého je uvedená presná adresa povinnej, a to G. XXX/XX, I., 8. poschodie, prvé dvere na pravej strane od výťahu. Oprávnený na pojednávaní sám uviedol, že pri jednej príležitosti, kedy sa dostavil do miesta bydliska povinnej (nevedel uviesť presný dátum), stretol pred bytovkou otca povinnej, ktorý býva v spoločnej domácnosti s povinnou a s maloletým dieťaťom. Vzhľadom na tieto skutočnosti už argumentácia oprávneného o neznámej adrese povinnej rozhodne neobstojí. Rovnako súd nepovažoval za pravdivé tvrdenia oprávneného o nespolupráci povinnej so štátnymi orgánmi, keďže zo spisu vyplýva, že povinná spolupracuje s políciou, a teda poskytuje potrebnú súčinnosť v trestných konaniach vedených na základe trestných oznámení oprávneného na povinnú. Povinná spolupracuje aj s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorému (opakovane) umožnila prešetriť sociálne pomery vo svojej domácnosti a poskytla potrebné informácie sociálnym pracovníkom. Čo sa týka tvrdení oprávneného, že sa povinná oprávnenému cielene a vedome zatajuje, tieto tvrdenia oprávnený taktiež hodnoverne nepreukázal. Vykonaným dokazovaním tak súd zistil, že oprávnený mal vedomosť o mieste bydliska povinnej, mal vedomosť o adrese zamestnávateľa povinnej a disponoval aj s telefónnym číslom otca povinnej.

Súd prvej inštancie mal za to, že domáhaním sa nariadenia výkonu súdneho rozhodnutia, v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia, ide zo strany oprávneného o výlučne formalistický postup, kde z pohľadu súdu absentuje relevantný záujem na výsledku tohto konania, ktorým by malo byť to, aby sa styk s maloletým dieťaťom skutočne aj realizoval v exekučnom titule určených termínoch. Oprávnený sa nedostavuje v súdom stanovených termínoch do miesta bydliska povinnej a nedožaduje sa styku

s maloletým dieťaťom. Rovnako súd nemal preukázané, že by sa akoukoľvek inou formou snažil povinnú kontaktovať ohľadne maloletého dieťaťa, napríklad mailom alebo aj cestou kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, ktorý sám ponúkol oprávnenému možnosť psychologickú intervenciu, ten však túto možnosť nevyužil. Oprávnený v konaní preukázal iba to, že podal na povinnú trestné oznámenia, a to od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu dňa 19.10.2022 a dňa 02.11.2022 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Slovenskej republiky Šamorín a dňa 22.02.2023 na Obvodnom oddelení Policajného zboru Slovenskej republiky Bratislava I. Tieto trestné oznámenia boli jednak vyšetrovateľom Policajného zboru odmietnuté, na druhej strane nepreukazujú, že sa oprávnený skutočne domáhal styku s maloletým dieťaťom, najmä ak posledné trestné oznámenie ani nebolo podané v mieste bydliska povinnej.

Majúc za preukázané, že nerealizovanie styku oprávneného s maloletým dieťaťom striktné v medziach príslušného exekučného titulu nie je výsledkom nedôvodného nedobrovoľného neplnenia príslušnej povinnosti zo strany povinnej (na čom v tomto smere z pohľadu súdu nemení nič ani to, že povinná pred vyšetrovateľom Policajného zboru uviedla, že od nariadenia neodkladného opatrenia Krajským súdom v Prešove bol oprávnený raz v mieste jej bydliska, kedy ona maloleté dieťa oprávnenému neodovzdala), ale že aktívnou mierou sa na vzniknutej situácii podieľa samotný oprávnený, súd výkon rozhodnutia nenariadil, ale príslušný návrh oprávneného zamietol. Nútený výkon rozhodnutia za uvedenej situácie by nevedol k žiadnym želaným výsledkom, bol by kontraproduktívny a viedol by k zvyšovaniu napätia a konfliktu medzi rodičmi, čo by mal bez pochyb negatívny dosah na zdravý vývin maloletého dieťaťa, a preto ho súd považoval aj za rozporný so záujmom maloletého dieťaťa. Súd však svojím rozhodnutím žiadnym spôsobom nespochybňuje právo oprávneného na styk s maloletým dieťaťom, keďže v záujme každého dieťaťa je, aby sa na jeho výchovu podieľali obaja rodičia, avšak návrh na výkon súdneho rozhodnutia považoval za súčasného stavu za nedôvodný.

Napriek zamietnutiu návrhu oprávneného na výkon súdneho rozhodnutia, súd osobitne zdôraznil povinnej, že je potrebné, aby maloleté dieťa na styk s oprávneným riadne pripravila a styk v súdom určenom rozsahu v mieste svojho bydliska oprávnenému umožnila. Súd v tejto súvislosti poukázal na § 25 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“), ktorý bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti. Súd odkazuje i na stanovisko v rozhodnutí I. ÚS 48/04 (ÚS ČR) z 25.01.2005, podľa ktorého záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom.

6. Oprávnený žiadal odročiť pojednávanie za účelom predloženia ďalších listinných, prípadne iných dôkazov (bližšie však tieto dôkazy nešpecifikoval), súd však jeho žiadosti nevyhovел a jeho návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Oprávnený mal dostatočný časový priestor od podania návrhu na to, aby predložil súdu listinné či iné dôkazy, prípadne na pojednávaní zabezpečil prítomnosť svedkov (alebo navrhol súdu predvolať konkrétnych svedkov), aj s prihliadnutím na to, že povinná v celom konaní konštantne poukazovala na to, že oprávnený sa nedožaduje styku s maloletým dieťaťom v súdom stanovenom rozsahu. Obdobne sa vyjadřila aj na pojednávaní, a preto nedošlo k žiadnej zmene v skutkových tvrdeniach. Navyše oprávnený (čiastočne) aj sám potvrdil vyjadrenie povinnej, keď uviedol, že sa naposledy dostavil do bydliska povinnej v mesiaci marec alebo apríl tohto roka. Dokonca tam nebol ani v týždni pred súdnym pojednávaním a nezisťoval aktuálnu situáciu.

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 52, § 54 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie v danom prípade nevzhliadol dôvod na priznanie nároku na náhradu trov konania povinnej v súlade s jej návrhom. Zdôraznil, že trovy konania v mimosporovom konaní nemajú sankčnú funkciu, preto dôvodom na ich priznanie nemôže byť samotné iniciovanie konania účastníkom konania. Iný dôvod pritom povinná neuviedla, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému nepriznal.

8. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, v ktorom namietal, že rozhodol miestne nepríslušný súd. Tvrdil, že otázkou miestnej príslušnosti súdu na prejednanie a rozhodovanie v konaniach týkajúcich sa maloletého dieťaťa G. B. sa už na základe jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (konanie vedené na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 5P/45/2023) zaoberal Krajský súd v Trnave, ktorý o tejto otázke rozhodol dňa 28.10.2022. Mal za to, že predmetné konanie je konaním bezprostredne súvisiacim s konaním vedeným na Okresnom

súde Dunajská Streda pod sp. zn. 5P/45/2023, nakoľko sa jedná o toho istého oprávneného, tú istú povinnú a to isté maloleté dieťa, a týmto návrhom sa sleduje identický záujem otca a maloletého dieťaťa, ktorým je rešpektovanie jeho rodičovských práv a umožnenie jeho pravidelného styku s maloletým dieťaťom. Tvrdil, že Krajský súd v Trnave sa vyslovil, že na prejednanie veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je vecne a miestne príslušný Okresný súd Poprad. Navrhol, aby si súd pripojil spis Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5P/45/2023, keďže mu do dnešného dňa nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave. Namietal postup Okresného súdu Poprad a následne aj Okresného súdu Dunajská Streda spočívajúci vo vadnom vyhodnotení otázky vecnej a miestnej príslušnosti, nakoľko všeobecná prax súdov v rámci Slovenskej republiky zastáva jednoznačný názor, že pokiaľ vedie konanie o rozvod manželstva s príslušenstvom jeden súd ako vecne a miestne príslušný súd, ten istý súd je vecne a miestne príslušný aj na konanie a rozhodovanie o čiastkových návrhoch s týmto konaním bezprostredne súvisiacich, a to aj o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia a návrhoch na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa. Tento záver podporuje aj uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10NcC/14/2021-59 zo dňa 30.11.2021, predmetom ktorého bolo posudzovanie identického sporu medzi súdmi vo vzťahu k vecnej a miestnej príslušnosti Krajským súdom v Žiline. V uvedenom uznesení Krajský súd v Žiline okrem iného konštatoval, že nemožno považovať za účelné, aby jedno samostatné konanie bolo vedené na inom súde, než ostatné prebiehajúce/neskončené meritórne konanie týkajúce sa všetkých maloletých detí. Dodal, že rešpektujúc vadné právne vyhodnotenie vecnej a miestnej príslušnosti v danom prípade najskôr Okresným súdom Poprad a následne aj Okresným súdom Dunajská Streda, by tak povediac „zlegalizoval“ skutočne absurdný právny stav, kedy konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia, predmetom ktorého má byť uznanie rozhodnutia ukrajinského Mykolajivného súdu o pozbavení jeho rodičovských práv k maloletému dieťaťu je vedené na Okresnom súde Svidník, rozvodové konanie je vedené na Okresnom súde Poprad, v konaní o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je vecne a miestne príslušným súdom Okresný súd Poprad, no o konaní o jeho návrhu na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa je vecne a miestne príslušným Okresný súd Dunajská Streda. Nemôže akceptovať túto absurdnú prax všeobecných súdov, kedy identická rodina má mať podľa vadného právneho posúdenia všeobecných súdov tri konania týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré navzájom bezprostredne súvisia, na troch rozdielnych súdoch, kde každý z nich sa považuje za vecne a miestne príslušný. Bol toho názoru, že hlavným konaním je konanie o rozvod manželstva s príslušenstvom, ktoré je vedené na jednom vecne a miestne príslušnom súde, ktorý pozná rodinnoprávnu situáciu manželov – rodičov a maloletého dieťaťa (v danom prípade Okresný súd Poprad), preto všetky ďalšie čiastkové konania, ktoré s touto vecou bezprostredne súvisia alebo na túto vec nadväzujú, čo v prípade návrhu na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa jednoznačne platí, by mal viesť identický súd, t. j. Okresný súd Poprad. Uviedol, že návrh na rozvod manželstva s príslušenstvom podal na Okresný súd Svidník ako podľa jeho presvedčenia miestne príslušný súd, ktorý vec postúpil Okresnému Poprad, na ktorom je toto konanie vedené pod sp. zn. 14P/20/2023. Mal za to, že pokiaľ je konanie o rozvod manželstva s príslušenstvom ako tak povediac hlavné konanie vedené na Okresnom súde Poprad ako miestne príslušnom súde, je v zmysle ustálenej judikatúry aj na konanie a rozhodovanie o návrhoch rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj návrhoch na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa vecne a miestne príslušným súdom Okresný súd Poprad. Pochybenie Okresného súdu Dunajská Streda vzhľadom na to, že rozhodol napriek tomu, že nebol vecne a miestne príslušným súdom. Ako ďalší odvolací dôvod označil to, že súd nevykonal dôkazy, ktorých vykonanie navrhol a vykonanie ktorých mohlo zásadným spôsobom ovplyvniť dôkaznú situáciu a rozhodnutie vo veci samej. Uviedol, že súd požiadal o primeranú lehotu na doplnenie dôkazov až na pojednávaní konanom dňa 19.06.2023, ale urobil tak pred vyhlásením súdu o ukončení dokazovania, a teda z jeho pohľadu v súlade so zásadou koncentrácie konania a navyše tak urobil ako reakciu na prebiehajúce dokazovanie (potreba návrhov na doplnenie dokazovania, ktorá vyvstala až v priebehu pojednávania). Za dostatočný dôkaz toho, že sa styku s maloletým dieťaťom skutočne a na pravidelnej báze domáha považoval jednak podanie trestných oznámení z dôvodu nerešpektovania jeho rodičovských práv povinnou, no predovšetkým samotné vyhlásenie povinnej, ktorá uznala, že jeho styk s maloletým dieťaťom neprebíha napriek tomu, že na to neexistuje objektívny dôvod. Okresný súd Dunajská Streda až na pojednávaní dňa 19.06.2023 vyslovil predbežný právny názor vo veci a až na pojednávaní bol oprávnený vypočúvaný Okresnou prokuratúrou Dunajská Streda na podrobnosti, ktoré v obdobných konaniach vedených na všeobecných súdoch nezvyknú byť obsahom výsluchov, a teda z jeho pohľadu vyvstala potreba doplnenia návrhov na vykonanie dôkazov na pojednávaní dňa 19.06.2023. Poznamenal, že Okresný súd Dunajská Streda neprimerane prísne a aj v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu, resp. účastníkov konania tomuto nevyhoviel, považoval ho za nehospodárny, a to aj napriek tomu, že už ako nehospodárne sa súdu nejavilo vytýčenie pojednávania

vo veci na deň 19.06.2023, aj keď návrh na súd podal dňa 14.12.2022, teda po viac ako pol roku od podania návrhu, čím predĺžil stav právnej neistoty a porušovania jeho základných rodičovských práv. Poukázal na to, že medzi povinnosťami súdov a účastníkov konania má byť primeraná rovnováha a nemožno akceptovať právnu prax súdov spočívajúcu v laxnom prístupe k plneniu svojich povinností a rešpektovaniu lehôt, no na druhej strane neprímerane prísnom postoji k plneniu povinností účastníkov konania. Namietal, že súd v konaní porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie pred nezávislým a nestranným súdom, keď v rámci výsluchov a vykonaného dokazovania neprístupoval k obom rodičom maloletého dieťaťa rovnakým spôsobom. Vzhľadom na to, že účastníkom konania nebol poskytnutý primeraný časový priestor na doplnenie dôkazov na podporu preukázania pravdivosti svojich tvrdení, považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné, čoho následkom je jeho nepreskúmateľnosť. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a so záväzným pokynom postúpil vec Okresnému súdu Poprad ako miestne príslušnému súdu na ďalšie posúdenie a rozhodnutie.

9. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná tak, že vzhľadom na jeho nedôvodnosť je nutné ho odvolacím súdom zamietnuť a potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie. Žiadala, aby jej súd s poukazom na ust. § 54 CMP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a ich náhradou zaviazal oprávneného, nakoľko by jej trovy konania neboli vznikli, ak by oprávnený neinicioval predmetné súdne konanie s ohľadom na absenciu akéhokoľvek skutkového, či právneho základu pre podanie návrhu na výkon rozhodnutia.

Uviedla, že v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 a § 374 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v nadväznosti na ust. § 371 ods. 4 veta prvá za bodkočiarkou CMP je vecne príslušným na rozhodovanie vo veci okresný súd, preto nie je zrejme o aplikáciu akých ustanovení príslušných procesných predpisov vo veciach vecnej príslušnosti sa oprávnený v odvolaní opiera.

Poukázala na to, že oprávnený sa svojím návrhom zo dňa 21.04.2022, adresovaným Okresnému súdu Svidník domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by Okresný súd Svidník zveril maloleté dieťa na čas do rozvodu manželstva rodičov do dočasnej osobnej starostlivosti matky a upravil styk maloletého dieťaťa s otcom. Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 4P/14/2022 vydal dňa 13.05.2022 neodkladné opatrenie, ktorým maloleté dieťa zveril do dočasnej osobnej starostlivosti matky a určil styk otca s maloletým dieťaťom. Okresný súd Svidník v neodkladnom opatrení uviedol, že nie je miestne príslušný na vydanie neodkladného opatrenia podľa § 112 ods. 1 CMP pretože tak, ako sa preukázalo aj v iných konaniach, adresa pobytu C. XX, D., nikdy nebola skutočným bydliskom maloletého dieťaťa, ani spoločným miestom pobytu rodičov a maloletého dieťaťa. Išlo len o formálne miesto pobytu vzhľadom na skutočnosť, že matka i maloleté dieťa boli v čase príchodu na Slovensko cudzími štátnymi občanmi z tohto dôvodu boli povinní si vybaviť preukaz k pobytu a na uvedenej adrese žili rodičia otca. Táto adresa však v skutočnosti nikdy nebola ich spoločným bydliskom. Otec napriek konštatovaniu Okresného súdu Svidník v neodkladnom opatrení zo dňa 13.05.2022, sp. zn. 4P/14/2022, ktoré mu bolo riadne doručené a v ktorom Okresný súd Svidník konštatoval, že nie je miestne príslušný, podal návrh na vydanie ďalšieho neodkladného opatrenia dňa 03.06.2022 na Okresný súd Svidník, ktorý v tom čase napriek všetkému považoval za miestne príslušný, so žiadosťou o zverenie maloletého dieťaťa do jeho dočasnej osobnej starostlivosti a navrhol, aby Okresný súd Svidník neupravil styk s maloletým dieťaťom, ktoré v tom čase malo 15 mesiacov. Okresný súd Svidník prípisom postúpil návrh na vydanie neodkladného opatrenia Okresnému súdu Poprad a tento vzhľadom na skutočnosť, že bydlisko maloletého dieťaťa bolo v čase podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v I., postúpil vec Okresnému súdu Dunajská Streda, v ktorého obvode sa dodnes bydlisko maloletého dieťaťa preukázateľne nachádza. Okresný súd Dunajská Streda uznesením č. k. 5P/50/2022-67 zo dňa 01.07.2022 návrh otca zamietol a za opatrovníka maloletému dieťaťu ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda. Otec sa proti tomuto uzneseniu odvolal a Krajský súd v Trnave v uznesení č. k. 26CoP/91/2022-119 uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zrušil s odôvodnením, že vo veci rozhodoval nepríslušný súd. Krajský súd v Trnave konštatoval, že došlo k procesnému pochybeniu Okresného súdu Svidník, resp. Okresného súdu Poprad, v zmysle ktorého nemalo dôjsť k postúpeniu veci prípisom, ale prenesením pôsobnosti riadnym uznesením. Ak by v danom prípade Okresný súd Poprad preniesol uznesením príslušnosť na Okresný súd Dunajská Streda, ako to následne urobil v konaní sp. zn. 14P/8/2023 uznesením zo dňa 13.02.2023, resp. uznesením č. k. 14P/192/2022-226 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 11.01.2023, tak by sa dal takýto postup považovať za legitímny a príslušnými predpismi za aprobovaný. Dodala, že v zmysle ust. § 112 ods. 2 CMP je výlučne na príslušnom súde (Okresný súd Poprad), či prenesie miestnu príslušnosť na iný súd, v prípade ak nastanú v priebehu konania okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje príslušnosť súdu. Okresný súd Poprad sa vzhľadom na posúdené skutočnosti rozhodol, že príslušnosť prenesie uznesením na Okresný súd

Dunajská Streda a v tomto zmysle otec nepodal voči tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok, čím de facto s prenesením príslušnosti súhlasil. Mala za to, že i touto skutočnosťou bolo bez pripomienok všetkých zúčastnených účastníkov konania ako aj zainteresovanými súdmi dané, že miestne príslušným je Okresný súd Dunajská Streda, čo v konečnom dôsledku konštatoval i Okresný súd Poprad vo svojom uznesení sp. zn. 14P/8/2023 zo dňa 17.04.2023, voči ktorému otec opravný prostriedok nepodal. Krajský súd v Trnave v uznesení č. k. 11CoP/87/2023-209 zo dňa 15.08.2023, ktorým rozhodol o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/45/2023-166 zo dňa 13.06.2023, konkrétne v bode 14 konštatoval, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa konanie vo veciach maloletého dieťaťa viedlo na Okresnom súde Dunajská Streda. Vzhľadom na uvedené, pôvodný procesný nedostatok spôsobený postúpením veci prípisom, týkajúci sa miestnej príslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda bol právoplatným uznesením o prenesení miestnej príslušnosti konvalidovaný, a preto námietka otca, že Okresný súd Dunajská Streda nie je miestne príslušným na konanie a rozhodovanie vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa nebola v konaní sp. zn. 11CoP/87/2023, ako aj v tomto konaní dôvodná. Zdôraznila, že Okresný súd Dunajská Streda v žiadnom konaní, v ktorom na neho bola prenesená príslušnosť, nevyslovil nesúhlas s prenesením príslušnosti. Ďalej uviedla, že akékoľvek ďalšie argumenty otca o nepríslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda o rozhodovaní vo veciach dočasnej starostlivosti súdu o maloleté dieťa pokladá za účelové a v príkrom rozpore so súdmi aprobovaným stavom. Zdôraznila, že Okresný súd Poprad, na ktorý sa otec obrátil s návrhom na výkon rozhodnutia v konaní sp. zn. 14Em/10/2022 preniesol príslušnosť na Okresný súd Dunajská Streda a toto prenesenie príslušnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2022. Otec prenesenie príslušnosti nerozporoval ani vo svojom vyjadrení zo dňa 27.02.2023, ale rozporuje ho až po rozhodnutí Okresného súdu Dunajská Streda, ktoré bolo v jeho neprospech. Mala za to, že nemožno brať ohľad na argumentáciu, že Okresný súd Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 4P/14/2022, vydaním uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 13.05.2022, založil svoju miestnu príslušnosť, pretože sám konštatoval svoju miestnu nepríslušnosť. Použitie tohto prístupu by v krajnom význame znamenalo popretie ust. § 112 ods. 1 CMP, keďže by bolo možné podať návrh na vydanie neodkladného opatrenia takmer na ktoromkoľvek súde bez ohľadu na to, či sa dieťa v čase podania návrhu na tejto adrese zdržuje a či je to naozaj v záujme maloletého dieťaťa. Otec zámerne podával návrhy na nariadenie neodkladných opatrení na Okresný súd Svidník, pričom si musel byť vedomý toho, že tento súd nie je miestne príslušný (keďže je zastúpený advokátom), a tak svojím konaním prispel k postupovaniu svojich návrhov na skutočne miestne príslušný súd. Záujem otca založiť miestnu príslušnosť Okresného súdu Svidník, neskôr Okresného súdu Poprad, tak odvolateľka vníma ako účelové kroky, ktoré sú v priamom rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, ktorými v konečnom dôsledku došlo v zmysle vyjadrení otca k neprimeraným prietahom. Poznomenala, že otec dlhodobo žije v F. a ona s maloletým dieťaťom v I., preto je neúčelné a neopodstatnené, aby návrhy vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa prejednával súd na opačnom konci Slovenska. Namietala argumentáciu oprávneného, ktorú sa snažil podporiť rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10NcC/14/2021, že konanie, ktorého predmetom je dočasná úprava práv k maloletému dieťaťu, je z dôvodu prebiehajúceho konania o rozvode manželstva rodičov na Okresnom súde Poprad založená miestna príslušnosť Okresného súdu Poprad ako hlavného súdu, keď predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline pojednávalo o situácii, v ktorej bol Okresný súd Prešov dôsledne oboznámený s opatrovníckym spisom a z tohto dôvodu nedošlo k postúpeniu veci na Okresný súd Liptovský Mikuláš. Poukázala na skutočnosť, že v konaní o rozvod manželstva rodičov bolo jediným úkonom Okresného súdu Poprad prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o uznaní cudzieho rozhodnutia na Krajskom súde v Bratislave v konaní pod sp. zn. 1Cudz/85/2022. Argumentácia o znalosti opatrovníckeho spisu Okresným súdom Poprad tak rozhodne nemôže obstať. Ďalej uviedla, že Okresný súd Dunajská Streda do dnešného dňa vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa rozhodoval dovedna štyrikrát (5P/50/2022, 5P/45/2023, 10Em/2/2022, 21Em/1/2022) a v rámci konania vedeného pod sp. zn. 21Em/1/2022 sa dňa 19.06.2023 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom prebiehalo náležité dokazovanie. Preto bola toho názoru, že Okresný súd Dunajská Streda má najlepšiu znalosť opatrovníckeho spisu a je tak v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby Okresný súd Dunajská Streda bol i naďalej vecne a miestne príslušným súdom v tejto veci. Upriamila pozornosť na to, že argumentáciu oprávneného o rozdielnych príslušnostiach súdov vo veci uznania cudzieho rozhodnutia, rozvodu manželstva a úprave starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné považovať za nechápajúcu podstatu rozdielnych procesnoprávných predpisov, ktoré uvedené konania upravujú rozdielne i vo vzťahu k právomoci súdov, vecnej a výlučnej miestnej príslušnosti. Poukázala na to, že neustále opakujúce sa podania otca, voči ktorým sa musí pre zachovanie svojich práv brániť spôsobujú, že jej vznikajú významné finančné náklady.

Vo vzťahu k námietke oprávneného, ktorý namieta postup Okresného súdu Dunajská Streda, ktorý na pojednávaní nevyhovelo jeho žiadosti o doplnenie dokazovania uviedla, že dôležité je rozlišovanie v procesných inštitútoch – návrh na vykonanie dôkazov a vykonanie dôkazov. Koncentrácia konania v konaniach vedených podľa CMP nie je daná. Nepochybne tak oprávnený mohol i počas pojednávania využiť svoje právo navrhovať nové dôkazy, čo mohol urobiť aj v odvolaní, avšak je výlučne na rozhodnutí konajúceho súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, tak aby konanie bolo vedené v súlade so základnými princípmi CMP. Oprávnený na pojednávaní neuviedol konkrétne dokazné prostriedky, ktorými by chcel doplniť dokazovanie, čo mu vytýkal i Okresný súd Dunajská Streda vo svojom rozhodnutí, ale len vo všeobecnosti sa pokúsil obštruovať súdne konanie vzhľadom na vývoj pojednávania, ktoré jasne preukazovalo neunesenie dokazného bremena oprávneného vo vzťahu k svojim tvrdeniam. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2010 zo dňa 31.05.2010, v zmysle záverov ktorého je povinnosťou oprávneného svoje tvrdenia predložené v návrhu na výkon rozhodnutia riadnym a náležitým spôsobom preukázať a podložiť dôveryhodnými dôkazmi s dostatočnou dôkaznou silou, a to vo vzťahu ku všetkým svojim tvrdeniam. Poznamenala, že oprávnený ako iniciátor návrhu na výkon rozhodnutia mal dostatočný časový priestor (šesť mesiacov) na to, aby sa náležite pripravil na pojednávanie, aby i vo svojom vyjadrení zo dňa 27.02.2023 navrhol vykonanie dôkazov, ktoré by podporili jeho tvrdenie, že ona bráni v realizácii styku a nedodržiava neodkladné opatrenie vydané Krajským súdom v Prešove, sp. zn. 4CoPno/3/2022 zo dňa 11.10.2022.

Mala za to, že Okresný súd Dunajská Streda, na ktorý Okresný súd Poprad preniesol miestnu príslušnosť (doručenie spisu na Okresný súd Dunajská Streda dňa 30.12.2022) rozhodoval vo veci nariadenia neodkladného opatrenia v primeranej zákonnej lehote v súlade s ust. § 377 ods. 1 CMP, preto nie je na mieste osočovať konajúci súd z prieťahov a dôvodiť z tohto konania povinnosť súdu odročiť pojednávanie na požiadanie účastníka konania.

Oprávneným navrhovaný petit rozhodnutia odvolacieho súdu je nevykonateľný, nakoľko udelenie záväzného pokynu odvolacieho súdu voči súdu prvej inštancie na postúpenie veci na návrh účastníka konania, nemá oporu v právnych predpisoch, pričom Okresný súd Dunajská Streda nikdy nevysslovil nesúhlas s postúpením/prenesením príslušnosti.

10. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Dunajská Streda tak, že ho považuje za nedôvodné a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne, dôvodné, zákonné a vydané miestne príslušným súdom. V časti odvolania, ktorým oprávnený považuje konajúci súd za miestne nepríslušný súd, odvolaním na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktoré však oprávnený nepredložil, vychádzajúc z ustanovenia § 371 ods. 1 CMP mala za to, že Okresný súd Dunajská Streda bol súdom miestne príslušným na konanie vo veci výkonu rozhodnutia, keďže v jeho obvode má maloleté dieťa bydlisko. Ustanovenie kritérií miestnej príslušnosti súdu je podriadené výlučne záujmom maloletého dieťaťa, preferuje sa preto všeobecný súd maloletého dieťaťa podľa kritérií ust. § 371 ods. 1 CMP. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu, že súd nevykonal dôkazy navrhnuté oprávneným, ktoré mohli zásadným spôsobom ovplyvniť dôkaznú situáciu a rozhodnutie vo veci samej uviedla, že v rámci súdom vykonaného dokazovania bolo dostatočným spôsobom preukázané, že styk oprávneného s maloletým dieťaťom sa nerealizuje najmä z dôvodov na strane oprávneného, ktorý hoci vedel, kde sa maloleté dieťa zdržuje, na styk sa opakovane v súdom stanovených časoch nedostavoval a styku s maloletým dieťaťom sa nedožadoval. V plnom rozsahu sa preto stotožnila so záverom súdu prvej inštancie vysloveným v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia a mala za to, že vykonanie ďalšieho dokazovania v danom smere nebolo potrebné. Nestotožnila sa s námietkou oprávneného, že by súd v konaní postupoval v záujme a v prospech povinnej a oprávneného by svojim konaním znevýhodňoval. V danom prípade sa jedná iba o ničím nepodložené tvrdenia oprávneného.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

12. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na argumenty odvolateľa,

skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia bolo posúdiť, či je správne a zákonné rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda.

13. Oprávnený v odvolaní namietal, že postupom a rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie, a to tým, že jednak označený súd mu nedoručil rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.10.2022, ďalej tým, že konal a rozhodol o návrhu, na konanie a rozhodnutie, o ktorom nebol vecne a miestne príslušný, tým, že nevykonával dôkazy, ktorých vykonanie navrhoval a tiež tým, že nerešpektoval zákonnú lehotu na vydanie rozhodnutia.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 12 ods. 1 CSP, na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

17. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

18. Podľa § 371 ods. 1 CMP, na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodu rodičov alebo iným zákonným spôsobom.

19. Podľa § 371 ods. 2, 3, 4 CMP v znení účinnom do 31.12.2022, ak sa zákonným spôsobom zmenia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť podľa odseku 1, môže súd preniesť svoju miestnu príslušnosť na iný súd, ak to vyžaduje záujem maloletého. Ak tento súd nesúhlasí s prenesením miestnej príslušnosti, rozhodne jeho nadriadený súd.

Ak nie je miestne príslušný súd známy alebo ak nemôže včas zakročiť, nariadi a uskutoční výkon súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec miestne príslušnému súdu. Na výkon neodkladného opatrenia je miestne príslušný súd, ktorý opatrenie nariadil; ak neodkladné opatrenie nariadil odvolací súd, je miestne príslušný súd prvej inštancie.

20. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 5 CMP, súd aj bez námietky skúma príslušnosť počas celého konania.

22. Podľa § 32 ods. 2 CMP, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

23. Podľa čl. 10 ods. 1, 2 CMP, dôkazy a tvrdenia účastníkov konania hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

24. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

25. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Podľa § 234 ods. 5 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

27. Podľa čl. 11 ods. 1 CMP, súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

28. Podľa § 34 CMP, ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužijú. Ustanovenia Civilného sporového poriadku o zázname procesných úkonov technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku sa v konaniach vykonávaných notármi ako súdnymi komisármi nepoužijú.

29. Vo vzťahu k nedôvodnej odvolacej námietke oprávneného o vecnej a miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda na konanie a rozhodnutie vo veci výkonu rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že vykonávacie konanie je osobitný druh civilného procesu. Príslušnosť súdu pri výkone rozhodnutia vychádza z tých istých kritérií ako príslušnosť súdu v základnom konaní. Právna úprava vykonávacieho konania takisto vychádza z požiadavky určenia miestnej príslušnosti podľa miesta bydliska dieťaťa, čím sa zohľadňuje záujem dieťaťa, práva a povinnosti ku ktorému sú predmetom vykonávacieho konania. Vecná príslušnosť určuje, ktorý súd bude vo veci konať ako súd prvej inštancie. Vecne príslušný na konanie podľa Civilného mimosporového poriadku s poukazom na ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 12 CSP je okresný súd, ktorý je príslušný na konanie v prvej inštancii. V znení účinnom do 31.12.2022 ust. § 371 ods. 4 CMP určovalo miestnu príslušnosť súdu, ktorý neodkladné opatrenie nariadil aj na výkon neodkladného opatrenia a ak neodkladné opatrenie nariadil odvolací súd, miestne príslušným bol súd prvej inštancie. Toto ustanovenie v znení do 31.12.2022 umožňovalo aplikáciu odseku 2, t. j. prenesenie miestnej príslušnosti na iný súd, čo predstavuje prelomenie zásady trvania miestnej príslušnosti (zásady perpetuatio fori). Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že oprávnený sa návrhom doručeným dňa 14.12.2022 na Okresný súd Poprad domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4CoPno/3/2022 zo dňa 11.10.2022, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého je otec oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom za prítomnosti matky a v mieste bydliska matky každú stredu v čase od 16:30 hod. do 18:30 hod., v každom párnom týždni kalendárneho roka vždy v sobotu od 10:00 hod. do 17:00 hod., v každom párnom týždni kalendárneho roka vždy v nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Matka je povinná oznámiť otcovi každú zmenu svojho bydliska a bydliska maloletého dieťaťa. Okresný súd Poprad uznesením č. k. 14Em/10/2022-45 zo dňa 14.12.2022 podľa ust. § 371 ods. 1, 2 CMP preniesol príslušnosť na Okresný súd Dunajská Streda, keďže maloleté dieťa žije so svojou matkou na adrese G. XXX/X, I., a to od mája 2022. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2022. Okresnému súdu Dunajská Streda bol opatrovnícky spis postúpený dňa 30.12.2022. V režime Civilného mimosporového poriadku je súd, ktorý je na konanie miestne príslušný, vymedzený vo vzťahu k jednotlivým konaniam. Zatiaľ čo v konaní o rozvod manželstva je miestne príslušný súd, v obvode ktorého mali manželia posledné spoločné bydlisko, ak v obvode tohto súdu má bydlisko aspoň jeden z nich. Inak je miestne príslušný všeobecný súd toho manžela, ktorý návrh nepodal. Ak takto príslušnosť súdu určiť nemožno, je príslušný všeobecný súd navrhovateľa. Tak na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. Keďže aj v čase začatia konania o výkon rozhodnutia bolo bydlisko maloletého dieťaťa v I., tak návrh podaný oprávneným na Okresný súd Poprad, bol podaný na súd nepríslušný, bez ohľadu na to, že sa na tomto súde vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva pod sp. zn. 14P/20/2023, ktoré konanie bolo uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 14P/20/2023-148 zo dňa 04.05.2023 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 1Cud/85/2022 o uznanie cudzieho rozhodnutia – Ukrajiny o rozvode manželstva.

30. Aj vzhľadom na vyššie uvedené sa nemožno stotožniť s odvolacou námietkou oprávneného, že všeobecná prax súdov v rámci Slovenskej republiky zastáva jednoznačný názor, že pokiaľ vedie konanie o rozvod manželstva s príslušenstvom jeden súd ako vecne a miestne príslušný súd, ten istý súd je vecne a miestne príslušný aj na konanie a rozhodovanie o čiastkových návrhoch s týmto konaním bezprostredne súvisiacich, a to aj o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia a návrhoch na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa, poukazujúc pritom na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10NcC/14/2021-59 zo dňa 30.11.2021. Ohľadne poukazu oprávneného na toto rozhodnutie súdu (ktoré sa ani netýka exekučného konania), odvolací súd dodáva, že za ustálenú rozhodovaciu prax súdov treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a

rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2018 55. rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali. Vzhľadom na účel právnej úpravy dovolania, ktorým je v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci predovšetkým riešenie doteraz neriešených otázok zásadného právneho významu, treba do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu zahrnúť aj rozhodnutia publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávanej Najvyšším súdom ČSFR, Najvyšším súdom ČR a Najvyšším súdom SR v dobe do 31.12.1992, ako aj rozhodnutia uverejnené v Zborníkoch stanovísk, správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí Najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR vydaných SEVT Praha v rokoch 1974 (č. I, 1965 - 1967), 1980 (č. II, 1964 - 1969) a 1986 (č. IV, 1970 - 1983), pokiaľ sú stále použiteľné (najmä z hľadiska ich súladu s hodnotami demokratického právneho štátu) a neboli prekonané neskoršou judikaturou. Napokon vzhľadom na čl. 2 ods. 2 CSP je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax súdov považovať aj rozhodovaciu prax ďalších najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie.

31. V danom prípade nemožno považovať rozhodnutie Krajského súdu v Žiline za ustálenú rozhodovaciu prax, a teda nie je dôvod naň prihladať.

32. Oprávnený sa mylí, pokiaľ tvrdí, že Krajský súd v Trnave (bez uvedenia konkrétnej spisovej značky a dátumu vydania rozhodnutia) sa vyslovil, že na prejednanie veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je vecne a miestne príslušný súd Okresný súd Poprad, keďže žiadne takéto konštatovanie nevyplýva ani z uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.10.2022 (č. k. 26CoP/91/2022-119).

33. Námietku oprávneného, že mu do dnešného dňa nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.10.2022 odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú, keďže totožnú námietku vzniesol aj v odvolaní smerujúcom proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/45/2023-166 zo dňa 13.06.2023, s ktorou sa Krajský súd v Trnave vypořiadal v uznesení č. k. 11CoP/87/2023-209 zo dňa 15.08.2023, kde vyhodnotil, že nedoručeným tohto rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému bola znemožnená realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pričom odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5P/45/2023-166 zo dňa 13.06.2023 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že naprávi vyššie uvedené procesné pochybenie. Súd prvej inštancie je viazaný názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

34. Pokiaľ oprávnený namietal, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, ktorých vykonanie navrhol a vykonanie ktorých mohlo zásadným spôsobom ovplyvniť dôkaznú situáciu a rozhodnutie vo veci samej, pričom na doplnenie dôkazov požiadal o primeranú lehotu na pojednávaní dňa 19.06.2023, je aj táto odvolacia námietka neopodstatnená. Súd prvej inštancie o dodatočnej lehote na označenie alebo predloženie dôkazov rozhoduje individuálne a podľa konkrétnych okolností prípadu, čo je však plne v kompetencii súdu prvej inštancie (bez ohľadu na želanie účastníka konania), pričom ide o procesný postup v prospech účastníka konania, ktorému by dodatočná lehota bola poskytnutá, čo nielenže procesne znevýhodňuje druhého účastníka konania a spôsobuje prieťahy v konaní, ale neguje pravidlo o rozhodnutí súdu (spravidla) na jedinom pojednávaní. Súd prvej inštancie návrhu oprávneného nevyhovela a uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 19.06.2023 rozhodol tak, že zamietol návrhy na doplnenie dokazovania, pričom odvolací súd nevzhladol postup súdu prvej inštancie za rozporný so zásadou rovnosti strán sporu. Vzhľadom na to, že v mimosporových konaniach sa vôbec neuplatňuje koncentrácia konania (§ 34), a to ani v konaní pred súdom prvej inštancie, účastníci môžu predkladať nové skutkové tvrdenia a nové dôkazné návrhy až do rozhodnutia o odvolaní, pričom platí, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykonaná (§ 185 ods. 1 CSP). Oprávnený ani v odvolacom konaní nevyužil vyššie uvedené zákonné možnosti a žiadne dôkazné návrhy nepredložil.

35. V ďalšom oprávnený vytýkal konajúcemu súdu, že nerozhodol o jeho návrhu na výkon rozhodnutia v lehote ustanovenej v § 377 ods. 1 CMP, keď návrh bol podaný už dňa 14.12.2023 a súd prvej inštancie rozhodol dňa 19.06.2023, čím predĺžil stav právnej neistoty a porušovania jeho základných

rodičovských práv. Uvedená výhrada je síce podložená, nedodržanie lehoty ale nepredstavuje procesnú vadu konania. Oprávnený sa podaným návrhom na Okresnom súde Poprad dňa 14.12.2023 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia, pričom Okresný súd Poprad preniesol svoju príslušnosť na Okresný súd Dunajská Streda, ktorému bol opatrovnícky spis doručený dňa 30.12.2022. Prvou zákonnou sudkyňou po prenesení príslušnosti bola Mgr. Helena Marcinkechová, odo dňa 06.03.2023 sudkyňa JUDr. Mária Jačková Sziegel a odo dňa 17.05.2023 sudkyňa Mgr. Anikó Aibeková, ktorá bezodkladne, t. j. dňa 19.05.2023 vytyčila termín pojednávania na deň 19.06.2023. Nemožno teda dospieť k záveru, že by súd prvej inštancie svojím päťdňovým omeškaním o rozhodnutí návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, spôsobeným jednak prenesením príslušnosti Okresným súdom Poprad na Okresný súd Dunajská Streda a jednak treťou zákonnou sudkyňou v poradí, neprimeraným spôsobom zasiahol do rodičovských práv oprávneného a predĺžil stav právnej neistoty.

36. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou oprávneného o predčasnom rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktoré by malo za následok jeho nepreskúmateľnosť, konštatujúc, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach, čo odvolaním napadnuté rozhodnutie jednoznačne napĺňa.

37. Právo na spravodlivé súdne konanie je obsahom práva na spravodlivý proces a práva na spravodlivú súdnu ochranu. Právo oprávneného na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho právach, bolo zachované. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 50/04 z 03.03.2004). Vzhľadom na to, odvolací súd námietku oprávneného o porušení jeho práva na spravodlivé súdne konanie vyhodnotil ako nedôvodnú.

38. Odvolací súd konštatuje správny postup súdu prvej inštancie a napadnuté uznesenie s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky. V prejednávanvej veci však nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ust. § 52 CMP. Z ust. § 54 CMP vyplýva, že nárok na náhradu trov konania sa v danom prípade nespája s prípadným úspechom v konaní, ale so zavinením trov konania, ktoré je potrebné vykladať v procesnom zmysle a súvisí predovšetkým s porušením procesných povinností, čo má vplyv na plynulosť, rýchlosť a hospodárnosť konania, pričom odvolací súd takéto porušenie nezistil. Aplikáciu ustanovenia § 54 CMP na rozhodnutie o trovách konania na žiadosť povinnej, s prihliadnutím na predmet konania a blízke príbuzenské vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa, ako aj v záujme usporiadania vzájomných rodinných vzťahov nepovažoval za vhodné.

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).